

Research Paper

Event Analysis of 11 Districts of Shiraz Using Congestion Optimization (PSO) Method

Mohammad Zare¹, Hamis Saberi^{2*}, Mehri Azani², Amir Gandomkar³

1- Urban Planning, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran.

2- Tourism Research Center, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran.

3- Tourism Research Center, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran.

Received: 2021/06/28

Revised: 2022/04/03

Accepted: 2022/04/13

Use your device to scan and read the article online

DOI:

10.30495/jzpm.2022.28342.3927

Keywords:

Analysis, Rate, Orbital Event, Shiraz, PSO

Abstract

The city can be considered the most complex human product that has undergone its evolutionary process throughout history. Urban issues and issues have many dimensions and levels that make their analysis very difficult. The combination of global and local challenges has created amazing urban complexities that try to intelligently deal with these complexities, ideas, strategies and new tools to improve the quality of urban spaces as the most important scene of life. Collectively formed at shorter intervals than in the past, events are spatial, temporary, and purposeful phenomena, and because they are the result of interaction between people, space, and event management, they are unique and each experience Offer new ones. This research is applied in terms of nature and descriptive analysis in terms of methodology, which seeks to investigate and analyze the rate of orbital event in Shiraz. To achieve the objectives of the research, indicators in three parts; Welfare facilities and infrastructure, transportation infrastructure and in the event space section were extracted in 15 categories. Then, the congestion optimization method was prioritized and then using the network analysis process to analyze the situation of 11 areas of Shiraz, the Analyt Spatial environment was used in the ArcGis software environment. The results showed that more than 65% of the areas of Shiraz, ie areas 2, 3, 5, 7, 8 and 11 are completely deprived and deprived in terms of access to event-oriented indicators. According to these findings in the areas of Shiraz city, the return of welfare infrastructure facilities will be a priority for urban managers.

Citation: Zare, M., Saberi, H., Azani, M., Gandomkar, A., Event Analysis of 11 Districts of Shiraz Using Congestion Optimization (PSO) Method: Journal of Regional Planning. 2022: 12 (45): 245-260.

*Corresponding Author: Hamis Saberi

Address: Tourism Research Center, Najafabad branch, Islamic Azad University, Najafabad, Iran.

Tell: 09136485732

Email: hamidsaberi2000@gmail.com

Extended Abstract

Introduction

The city can be considered the most complex human product that has undergone its evolutionary process throughout history. The combination of global and local challenges has created amazing urban complexities in an effort to intelligently deal with these complexities, ideas, strategies and new tools to improve the quality of urban spaces as the most important scene of life. Collectively, they are formed at shorter intervals than in the past. Futurism is one such idea and event management is one such strategy. Today, cities have become the greatest threat to the planet in various ecological, social and economic fields before they became a place for growth and prosperity. The rapid growth of urbanization has fueled these threats, which will have devastating effects on citizens. Therefore, urban futures studies are an inevitable necessity for the survival of civilization. Despite the aforementioned importance of city events at the global level, this issue has received less attention in Iran.

Methods

The present study is among the applied researches in terms of qualitative method and purpose. The required information has been collected by documentary and field methods (observation, questionnaire) in order to evaluate the metrics and rankings of Shiraz city areas. For this purpose, statistics and atlas of Shiraz city were considered as a source of information in this study and to complete and update the required information, government and public organizations and institutions were referred. Based on previous studies, 20 items were selected as event-oriented infrastructures. Then, according to the available information, 17 items in the form of 3 criteria were examined. In order to determine the importance of items in relation to each other, the Analytic Hierarchy Process (AHP) was used using Expert choice software. Finally, in order to rank the urban areas in terms of the amount of event infrastructure with the opinion of 30 experts, a two-way comparison method was used.

Results

In order to rank the 11 districts of Shiraz in terms of event infrastructure, three components of event spaces, transportation infrastructure and accommodation and catering facilities in

the form of 12 metrics: number of restaurants, number of hotels, number of public parking, number of stations Metro, number of bus stations, number of suburban stations, number of commercial complexes, public spaces, number of public parks, number of schools, number of libraries and number of cinemas were examined. First, according to the opinions of experts, the degree of preference of each component in the extent of event infrastructure based on an open questionnaire was examined and analyzed using hierarchical analysis method in Expert choice software.

The highest priority is given to the event spaces component with a value of 0.664. The lowest amount with 0.085 is related to accommodation and catering facilities.

The results of expert opinions showed that the number of hotels is more preferable than the number of restaurants.

The transport infrastructure component was assessed using measures of public parking number, number of metro stations, number of bus stations and number of suburban stations. The number of bus stops (0.337) has the highest priority. The number of metro stations (0.273) is in the second rank, the number of public parking lots (0.263) is in the third rank and the number of suburban stations (0.126) is in the last rank.

The highest preference is for public spaces with a value of 0.385. Then there is the number of public parks with a value of 0.306. The number of schools (0.115), the number of commercial complexes (0.075), the number of libraries (0.064) and the number of cinemas (0.055) are in the next ranks.

Conclusion

The results showed that in terms of measuring the number of hotels, the highest rate is related to region eight (0.198) and the lowest is related to region five (0.033). In terms of the number of restaurants, the highest occupancy rate is in District Eight (0.288) and the lowest is in District Nine (0.032). Therefore, in the component of event spaces, the highest level of enjoyment is related to region eight. In terms of the number of schools, region one (0.24) has the highest enjoyment and regions 10 and 11 have the lowest enjoyment (0.026). In terms of the number of libraries, the highest rate is related to region two (0.22) and the lowest rate is related

to region 7 (0.22). The highest rate in the cinema scale is related to zone two (0.22) and the lowest rate is related to zone 4 (0.22).

مقاله پژوهشی

تحلیل میزان رویدادمداری مناطق ۱۱ گانه شهر شیراز با استفاده از روش بهینه سازی ازدحام (PSO)*

محمد زارع^۱، حمید صابری^{۲*}، مه‌ری اذانی^۳، امیر گندمکار^۳

۱- گروه برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

۲- مرکز تحقیقات گردشگری، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

۳- مرکز تحقیقات گردشگری، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

* این مقاله برگرفته از رساله دکترا می باشد.

چکیده

شهر را می‌توان پیچیده‌ترین محصول بشر دانست که در طول تاریخ فرایند تکاملی خود را پیموده است. موضوعات و مسائل شهری دارای ابعاد و سطوح متعددی هستند که تحلیل آنها را بسیار سخت می‌کند. ترکیب چالش‌های جهانی و محلی، پیچیدگی‌های شهری شگرفی را ایجاد کرده که در تلاش برای مواجه شدن هوشمندانه با این پیچیدگی‌ها، ایده‌ها، استراتژی‌ها و ابزارهای نو به منظور ارتقا کیفیت فضاهای شهری به عنوان مهم‌ترین صحنه زندگی جمعی در فاصله‌های زمانی کوتاه‌تری نسبت به گذشته شکل می‌گیرند رویدادها، پدیده‌های فضایی، موقتی و هدفدار هستند و از آنجا که حاصل تعامل میان مردم، فضا و مدیریت رویدادها هستند، منحصر به فرد بوده و هر کدام تجربه‌های جدید را ارائه می‌دهند. این پژوهش از نظر ماهیت هدف کاربردی و از نظر روش شناسی پژوهش توصیفی تحلیل می‌باشد که در پی بررسی و تحلیل میزان رویدادمداری شهر شیراز است. برای دستیابی به اهداف پژوهش، شاخص‌هایی در سه بخش؛ بخش تسهیلات و زیرساخت رفاهی، زیرساخت حمل و نقل و در بخش فضای رویداد در ۱۵ دسته استخراج شد. در ادامه از روش بهینه سازی ازدحام اولیت بندی شدند و در ادامه نیز با استفاده از فرایند تحلیل آنالیز شبکه (Network Analys) به بررسی وضعیت مناطق ۱۱ گانه شهر شیراز از محیط (Analys Spatial) در محیط نرم‌افزار ArcGis استفاده شده است. نتایج نشان داد بیش از ۶۵ درصد مناطق شهر شیراز یعنی مناطق ۲، ۳، ۵، ۷، ۸ و ۱۱ در وضعیت برخوردارگی کاملاً محروم و محروم از نظر دسترسی به شاخص‌های رویدادمداری قرار دارند. با توجه به این یافته‌ها در سطح مناطق شهر شیراز بازگشت تسهیلات زیرساخت رفاهی در اولیت برنامه ریزی مدیران شهری خواهد بود.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۴/۰۷

تاریخ داوری: ۱۴۰۱/۰۱/۱۴

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۱/۲۴

از دستگاه خود برای اسکن و خواندن مقاله به صورت آنلاین استفاده کنید

DOI:

10.30495/jzpm.2022.28342.3927

واژه‌های کلیدی:

تحلیل، میزان، رویدادمداری، شیراز، روش بهینه سازی ازدحام.

* نویسنده مسئول: حمید صابری

نشانی: مرکز تحقیقات گردشگری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد، نجف آباد، ایران.

تلفن: ۰۹۱۳۶۴۸۵۷۳۲

پست الکترونیکی: hamidsaberi2000@gmail.com

مبانی نظری پژوهش

ادبیات نظری پژوهش

-رویداد

رویدادها، پدیده‌های فضایی، موقتی و هدفدار هستند و از آنجا که حاصل تعامل میان مردم، فضا و مدیریت رویدادها هستند، منحصر به فرد بوده و هرکدام تجربه‌های جدید را ارائه می‌دهند (Getz, 2008). همه ساله، بسیاری از شهرهای بزرگ جهان با هدف بهره‌مندی از مزایای میزبانی از رویدادهایی نظیر المپیک، نمایشگاه‌های بین‌المللی و جام‌های جهانی، با یکدیگر رقابت می‌کنند. هم‌چنین، شهرهای کوچکتر، از رویدادهای فرهنگی و هنری به منظور جذب گردشگر بهره می‌گیرند. با این حال، برگزاری رویدادها فعالیتی جدید نیست، بلکه مطالعات تاریخی نشان می‌دهد که گرامیداشت موقعیت‌های خاص و سفر برای شرکت در یک فستیوال، از گذشته‌های دور رواج داشته است و با جنبه‌های گوناگون فرهنگی، اجتماعی، مذهبی و اقتصاد جوامع عجمین شده است (Page and Connell, 2012).

سازمان گردشگری کانادا، معیارهای زیر را برای تشخیص و تمایز رویدادها از دیگر اشکال جاذبه‌های گردشگری عنوان کرده است (Getz, 1989):

- ✓ حضور در رویدادها برای عموم آزاد است
 - ✓ هدف اصلی آنها، بزرگداشت یا نمایش مفاهیمی خاص است
 - ✓ یک بار در سال یا با دفعات کمتر برگزار می‌شوند
 - ✓ دارای زمان شروع و پایان مشخص هستند
 - ✓ ساختمان‌های دائمی متعلق به یک رویداد خاص نیستند
 - ✓ برنامه رویداد، متشکل از یک یا چند فعالیت متفاوت است
 - ✓ تمام فعالیت‌ها، در یک اجتماع و حوزه جغرافیایی مشخص صورت می‌گیرند.
- افزون بر این، دسته‌بندی‌های متفاوتی از رویدادها ارائه شده است. برای مثال گتز و پیچ (۲۰۱۶) رویدادها را با توجه به مقیاس و اهمیت به چهار گروه زیر تقسیم بندی می‌کنند (Getz & Page, 2016).
- ✓ محلی: دارای تقاضای اندک، اهمیت پایین اقتصادی-اجتماعی و برطرف کننده نیازهای جوامع محلی.
 - ✓ منطقه‌ای: دارای تقاضای متوسط و اهمیت متوسط به لحاظ توسعه گردشگری

شهر را می‌توان پیچیده‌ترین محصول بشر دانست که در طول تاریخ فرایند تکاملی خود را پیموده است (Pourmohammadi, 2010). موضوعات و مسائل شهری دارای ابعاد و سطوح متعددی هستند که تحلیل آنها را بسیار سخت می‌کند. پیچیدگی و چندبعدی بودن مسائل شهری با رشد تکنولوژی و موضوعات جهانی شدن به مراتب بیش‌تر شده و عدم قطعیت شرایط و احتمال وقوع آینده‌های گوناگون بر دشواری تصمیم‌گیری در مسائل شهری افزوده است (Rabbani, 2013). این مسائل و متقضیات قرن بیست و یکم حامل و زاینده مفاهیمی نو در مطالعات شهری است. مبتنی بر ماهیت شهری در این قرن این نقش نیز طبیعی است، چرا که در این زمانه شهرها به عنوان مکان‌های اصلی زندگی، تجارت و خلاقیت بیش از هر زمان دیگری در بستری جهانی به هم متصل شده‌اند (Ranjbar, 2017). ترکیب چالش‌های جهانی و محلی، پیچیدگی‌های شهری شگرفی را ایجاد کرده که در تلاش برای مواجه شدن هوشمندانه با این پیچیدگی‌ها، ایده‌ها، استراتژی‌ها و ابزارهای نو به منظور ارتقا کیفیت فضاهای شهری به عنوان مهم‌ترین صحنه زندگی جمعی^۱ در فاصله‌های زمانی کوتاه‌تری نسبت به گذشته شکل می‌گیرند. آینده پژوهی^۲ از جمله این‌گونه ایده‌ها و رویدادمداری^۳ از جمله این‌گونه استراتژی‌ها است. امروزه شهرها پیش از آنکه مکانی برای رشد و شکوفایی باشند، به بزرگ‌ترین تهدید کره زمین در زمینه‌های گوناگون اکولوژیکی، اجتماعی و اقتصادی تبدیل شده‌اند. رشد سریع شهرنشینی به این تهدیدها دامن زده که تأثیرات مخربی بر شهروندان خواهد داشت. بنابراین، آینده پژوهی شهری برای بقای تمدن ضرورتی اجتناب ناپذیر است (Daffara, 2011). علیرغم اهمیت فوق‌الشاره به رویدادمداری شهرها در سطح جهانی، این موضوع در ایران کمتر مورد توجه قرار گرفته است و این در حالی است که بسیاری از شهرهای کشور، به واسطه ظرفیت‌های تاریخی و فرهنگ غنی خود، توانایی برگزاری رویدادها و عرضه قابلیت‌های خود در مقیاس محلی تا بین‌المللی را دارند. ضمن اینکه مطالعات صورت پذیرفته در سطوح جهانی و ملی غالباً به تأثیر رویدادها بر جنبه اجتماعی، کالبدی و اقتصادی مکان‌ها پرداخته و تأثیر مکان بر رویدادها و جنبه‌های کالبدی برگزاری رویداد کم‌تر مورد توجه بوده است (Van alst and Van Melik, 2012).

1 - Public Life

2 - Future Studies

3 - Eventful

مدیریت می‌کند، برای این کار، رویکرد و جهت‌گیری مشخص دارد و البته در اقدامات خود، ارزیابی و پاسخگویی را مدنظر قرار می‌دهد (Getz, 2017). در نتیجه، برای چنین شهری هدف صرفاً برگزاری رویداد نیست (Richards and Palmer, 2010). بلکه منظور اصلی، استفاده هدفمند از رویدادها است. هر شهر به منظور تقویت رویدادمداری، به برنامه یا سبدهای از رویدادها نیاز دارد که در برگیرنده مجموع‌های از رویدادهای متنوع، برای گروه‌های هدف گوناگون باشد و در مکان‌ها و اوقات گوناگون سال، به منظور تحقق مجموعه مشخصی از اهداف پیش‌بینی شود (Getz, 2017). یک سبدهای رویداد، زمانی ارزش راهبردی می‌یابد که رویدادهای پیش‌بینی شده در آن به لحاظ موضوعی و عملیاتی مکمل یکدیگر باشند (Ziakas & Costa, 2011). پیش‌بینی مجموعه‌ای از رویدادها در قالب یک سبدهای رویداد، مزایایی نسبت به برگزاری رویدادهای جداگانه و تک رویدادها دارد. نخست آنکه یک تک‌رویداد (بدون توجه به مقیاس آن) موقتی است، بنابراین، تأثیری گذرا در زمینه تحقق اهدافی دارد که بر مبنای آنها شکل گرفته است. با این حال، اگر مکانی در طول سال میزبان چندین رویداد باشد و راهی برای هم‌افزایی میان آنها بیابد، به گونه‌ای که هر یک از رویدادهای موجود در سبدهای رویدادهای دیگر را تکمیل یا تقویت کنند، آنگاه تأثیر رویدادها پایدار می‌ماند افزون بر این، هر رویداد با توجه به موضوع، ممکن است مورد توجه بخشی از مخاطبان قرار گیرد و پاسخگویی بخشی از مسائل موجود در شهر باشد. بنابراین، مجموعه‌ای از رویدادها در کنار هم می‌تواند طیفی گسترده از مخاطبان را زیر پوشش قرار دهند، گروه‌های گوناگون جامعه را گرد هم آورند و پاسخگویی بیش‌تری نیز داشته باشند. به طور کلی اگر سبدهای رویدادها در سیاست‌های توسعه مناطق و شهرها مدنظر قرار گیرد، می‌تواند منافع اجتماعی و اقتصادی متعددی را به همراه داشته باشد (Ziakas & Costa, 2011). پژوهشگران زیادی رویدادمداری شهری را مورد بررسی و پژوهش قرار داده‌اند و هر یک در آن به دنبال بعد خاصی بوده‌اند. برخی به دنبال کاربرد آینده پژوهی در برنامه ریزی بوده‌اند (خاکی، ۱۹۹۸)، برخی کاربرد آن را در برنامه ریزی شهری دنبال کرده‌اند (Nouraei, 2017, Ratcliff & Krawczyk, 2010, Saed Mocheshi, 2013)، تعدادی از محققین به نقش رویدادمداری در مشارکت‌پذیری جوامع محلی در برنامه ریزی‌ها پرداخته‌اند (Richards, 2015) و تعدادی نیز شهر رویدادمدار را لزوماً به معنی شهر با رویدادهای فراوان عنوان نمی‌کنند (Getz, 2017). این در حالی است برخی پژوهشگران شهر رویدادمدار را در زمانی موفق قلمداد می‌کنند که بر کیفیت زندگی شهروندان

- ✓ رویدادهای پرچم دار ادواری^۱: برگزاری به صورت دوره‌ای، دارای تقاضای بالا، اهمیت زیاد به لحاظ اجتماعی-اقتصادی و توسعه گردشگری
 - ✓ ابررویدادها^۲ به صورت یک زمانه^۳ دارای تقاضا و اهمیت بسیار زیاد به لحاظ اجتماعی-اقتصادی و توسعه گردشگری
- تفاوت میان رویدادهای پرچم دار و ابر رویدادها را می‌توان در ارتباط آنها با مکان جستجو کرد؛ به گونه‌ای که ابررویدادهایی نظیر المپیک و نمایشگاه‌های جهانی، تنها یک بار در یک مکان برگزار شده بنابراین، دارای تأثیراتی سریع و آنی در زمینه ارتقای تصویر مقصد و توسعه گردشگری هستند؛ در حالی که رویدادهای پرچم دار، به صورت مکرر در یک مکان برگزار می‌گردند. بنابراین، ارتباطی جدا ناشدنی میان رویداد و مکان شکل گرفته و رویداد، تأثیراتی مستمر برای مقصد و جامعه میزبان به همراه می‌آورد (Getz & Page, 2016).
- در تقسیم‌بندی دیگری، گتز (۲۰۰۸) رویدادها را برحسب موضوع در هشت گروه به شرح زیر دسته بندی می‌کند (Getz, 2008).
- ✓ مراسم فرهنگی: جشنواره‌ها، کارناوال‌ها، بزرگداشت‌ها و مراسم مذهبی
 - ✓ سیاسی و رسمی: گردهمایی سران، مراسم سلطنتی، محافل سیاسی و ملاقات‌ها
 - ✓ هنر و سرگرمی: کنسرت‌ها و مراسم اهدای جوایز
 - ✓ تحصیلی و علمی: اجلاس‌ها و سمینارها
 - ✓ مسابقات ورزشی
 - ✓ تفریحی: فعالیت‌های ورزشی یا بازی‌های با هدف تفریح
 - ✓ رویدادهای خصوصی: مراسم ازدواج، جشن‌ها و محافل

شهر رویدادمدار

اصطاح "شهر رویدادمدار" برای نخستین بار توسط ریچاردز و پالم (۲۰۱۰) در کتابی به همین نام مطرح شد. در توضیح مفهوم شهر رویدادمدار می‌توان گفت که چنین شهری از برنامه ریزی برای رویدادها در جهت پشتیبانی هدفمند و پایدار از برنامه‌های بلندمدت توسعه شهری با هدف نهایی ارتقای کیفیت زندگی برای همگان استفاده می‌کند (Richards, 2017). باید توجه داشت که شهر رویدادمدار، به هیچ وجه شهری پر از رویداد نیست بلکه شهری است که رویدادها را برای اهداف گوناگونی تقویت و

³ -One-Off

¹ -Periodic Hallmark Events.

² -Occasional Mega Events.

تأثیر مثبت داشته باشند (Yousefian, 2017, Richards, 2017 Colombo, 2017).

زیرساخت رویدادمداری

شهرها به طور طبیعی مکان وقوع رویدادها هستند، چرا که تعداد زیادی از مردم را گرد هم می آورند و حمل و در دسترس، محل اقامت، دسترسی به سیستم های ارتباطی و رسانه ها را فراهم می کنند. هرچه که تعداد و وسعت رویدادها بیش تر می شود، شهر به سازوکار کارآمدتر و هم چنین، زیرساخت های بیش تری برای انطباق با شرایط نیاز دارد (Richards and Palmer, 2010).

روی هم رفته، زیرساخت های رویداد به دو دسته زیرساخت های عام و خاص تقسیم بندی می شوند. زیرساخت های عام شامل زیرساخت های اقامتی، حمل و نقل و دسترسی و همه

مواردی هستند که امنیت، فعالیت های جایگزین برای عموم در طی برگزاری رویداد و همراهی با اهداف و روند کلی حرکت و توسعه شهر را تضمین می کنند. در مقابل، زیرساخت های خاص، شامل ساختمان ها و فضاهای متناسب با هر رویداد هستند. برای مثال، در ابررویدادهای ورزشی مانند المپیک، عموماً به اماکن ورزشی به صورت پراکنده در سطح شهر نیاز است و ارتباط بین این فضاها اهمیت زیادی دارد؛ یا برای رویدادهایی مانند نمایشگاهها و اکسپوها، به فضایی مخصوص مانند شهرک نمایشگاهی نیاز است (Busa, 2011). فضاهای رویداد را می توان بر مبنای معیارهای گوناگونی دسته بندی کرد. برای مثال، این فضاها بر حسب معیارهایی نظیر فیزیکی بودن، ساختار، مکان، مدت اشغال، دسترسی و فصلی بودن، به گونه های گوناگونی تقسیم می شوند که در جدول ۲-۲ قابل مشاهده است.

جدول ۱- گونه شناسی فضاهای رویداد

معیار گونه شناسی	گونه های فضای رویداد
فیزیکی بودن (ملموس بودن)	قابل اندازه گیری، غیر قابل اندازه گیری
ساختار	باز، بسته
مکان	غیر شهری، شهری
مدت اشغال فضا برای برگزاری رویدادها	دائمی، موقتی
دسترسی	عمومی، خصوصی، مختلط
فصلی بودن	تابستانی، زمستانی

ماخذ (Cudny, 2016)

در توضیح جدول ۲-۲ شایان ذکر است که فضاهای قابل اندازه گیری، به فضاهایی اطلاق می شوند که به صورت فیزیکی، ملموس هستند. فضاهایی نظیر ساختمان ها، میدان ها، خیابان ها و فضاهای سبز در این دسته قرار می گیرند. فضاهای غیر قابل اندازه گیری آن دسته از اجزای فضای جغرافیایی هستند که به گونه مستقیم از رویدادها تأثیر می پذیرند، اما قابل لمس و اندازه گیری نیستند. این فضاها شامل زیرفضاهای اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی هستند (Cudny, 2016). در رابطه با قابل دسترس بودن، فضاهای رویداد به سه دسته عمومی، خصوصی و مختلط تقسیم می شوند. فضاهای عمومی، فضاهایی غیر خصوصی هستند که توسط همگان قابل دسترس اند و محل برقراری ارتباطات اجتماعی میان گروه های گوناگون هستند، مانند میدان های شهری، خیابان ها، ساختمان ادارات، موزه ها و پارک ها. در مقابل، دسترسی به فضای خصوصی مانند خانه یا ملک شخصی، برای همگان آزادانه نیست. این گونه فضاها، به وسیله مرزهای مشخص، از فضاهای عمومی جدا می شوند. فضاهای خصوصی، معمولاً دارای محدودیت هایی برای ورود هستند و ورود به آنها نیازمند اجازه صاحب مکان و یا خرید بلیت است و نسبت به

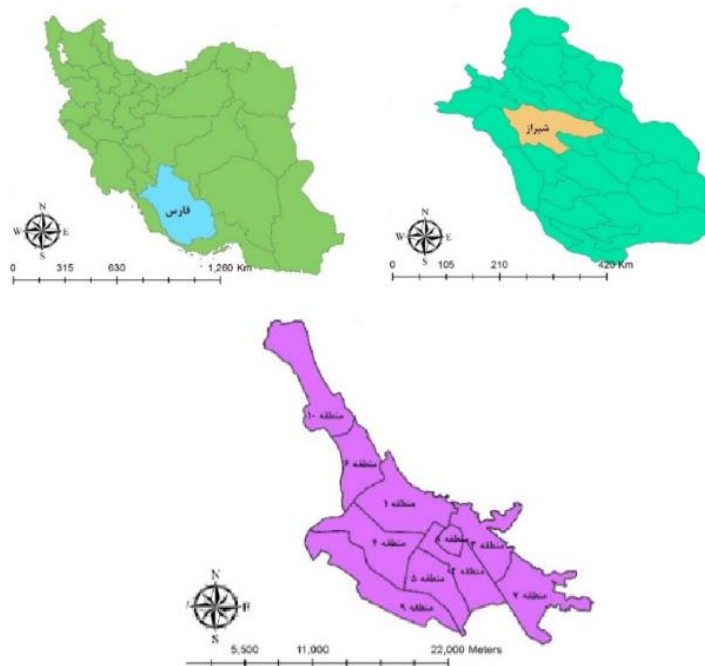
فضاهای عمومی، نظارت امنیتی شدیدتری روی آنها وجود دارد. نمونه فضاهای خصوصی، مراکز جشنواره های مانند سینماها، آمفی تئاترها و سالن های نمایش هستند. تأکید بر این نکته لازم است که فضاهایی که دارای مالکیت خصوصی هستند اما مورد استفاده عموم قرار می گیرند نیز جزء فضاهای عمومی بشمار می روند چرا که عمومی یا خصوصی بودن فضا، بستگی به نوع استفاده و نه صرفاً نوع مالکیت آن فضا دارد. در حال حاضر، اداره بسیاری از فضاهای عمومی در شهرها توسط بخش خصوصی انجام می گیرد. در این حالت، برخی گونه های استفاده از فضاهای شهری غیرممکن می شود؛ در بخشی از شبانه روز، فضا غیر قابل استفاده است و برخی افراد نظیر فقرا، بی خانمان ها و هنرمندان خیابانی از حضور در این فضاها منع شده اند (کادنی، ۲۰۱۶). این گونه فضاهای عمومی خصوصی شده راه، فضاهای مختلط می نامند. بهترین نمونه این فضاها، مجتمع های تجاری هستند (Cudny, 2016). با توجه به مطالب بالا، می توان گفت شهری رویدادمدار است که بتواند بستر و قابلیت های لازم جهت برگزاری رویدادهای گوناگون (اعم از محلی تا بین المللی و موضوعات گوناگون فرهنگی، ورزشی و ...) را ایجاد کند؛ در این بین،

تازه‌ترین آمار رسمی، ۳۲٪ مردم استان فارس در کلان‌شهر شیراز زندگی می‌کنند. از این جمعیت ۳۵٪ در حاشیه شهر زندگی می‌کنند و از این رو ۴۰٪ از کلانشهر مشهد و اهواز، شیراز جایگاه سوم حاشیه‌نشینی را داراست (رنجبر، جرفی، ۱۳۹۱: ۴۶). مساحت شهر شیراز ۲۰۴۷۷ هکتار است که ۶۹۲۳ هکتار آن در بافت شهری قرار گرفته است. به گونه‌ای که ۱۶ درصد کل مساحت استان فارس است (سجادیان و دیگران، ۱۳۹۱: ۱۶۹).

زیرساخت‌های رویداد به عنوان یکی از مهم‌ترین جنبه‌های این بستر، از اهمیت فراوانی برخوردار است. این زیرساخت‌ها، اگرچه بسته به نوع رویداد می‌تواند متفاوت باشد، اما زیرساخت‌های نیز وجود دارند که جنبه عام داشته و عملاً برای هر رویدادی لازم و ضروری‌اند.

محدوده مورد مطالعه

شیراز مرکز استان فارس یکی از هشت کلانشهر ایران است. این شهر که در بخش مرکزی شهرستان شیراز قرار دارد. بر پایه

شکل ۱- نقشه موقعیت محدوده مورد مطالعه

صعودی تردد جمعیت و نیاز به ارتقای (شاخص‌های سلامتی شهر) (امان پور و همکاران، ۱۳۹۵: ۵۵).

مواد و روش پژوهش

این پژوهش به لحاظ هدف توسعه‌ای - کاربردی و از لحاظ روش‌شناسی توصیفی - تحلیلی مبتنی بر مطالعات کتابخانه‌ای و بررسی‌های میدانی است. برای دستیابی به اهداف پژوهش، شاخص‌هایی با توجه به منابع موجود در دسترس؛ طرح‌های تحقیقاتی، آمارنامه‌ها، کتب، طرح جامع و تفصیلی و مطالعات میدانی و از روش دلفی^۱ مبتنی بر نظری سنجی از بیست نفر استخراج و بانک داده‌های مکانی تشکیل شد. (جدول ۱)

این شهر دارای ۱۱ منطقه شهرداری است که هر یک دارای سه یا چهار ناحیه می‌باشند. این شهر در درون شهرستان شیراز واقع است. شهر شیراز بر اساس سرشماری ۱۳۹۵، با ۱۸۶۹۰۰۰ نفر، ۲۴٪ از کل جمعیت ۳۳٪ از جمعیت شهری استان را تشکیل می‌دهد (امان پور و دیگران، ۱۳۹۳: ۱۴۵). امروزه این شهر در نظام شهری کشور به دلایل زیر اولویت خاصی را دارا می‌باشد: -تعدد نقش و عملکرد کلان شهر شیراز در ابعاد اداری - خدماتی، صنعتی، دانشگاهی، توریستی -افزایش جمعیت کلانشهر شیراز به شهر بیش از یک میلیون نفر در سطح سلسله مراتبی شبکه شهری کشور -افزایش سطح حوزه نفوذ کلانشهر شیراز در نتیجه سیر

¹ Delphi technique

جدول ۱- وضعیت شاخص‌های مورد مطالعه

تسهیلات اقامت و پذیرایی	زیرساخت حمل و نقل	فضای رویداد
۱- تعداد هتل	۴- تعداد پایانه های مسافربری	۸- تعداد فضاهای فرهنگی
۲- تعداد مهمانپذیر	۵- مساحت معابر	(فرهنگسرا، سالن اجتماعات و کنفرانس)
۳- تعداد رستوران	۶- ایستگاههای اتوبوس	۹- تعداد کتابخانه
	۷- تعداد پارکینگ عمومی	۱۰- تعداد اماکن ورزشی
		۱۱- تعداد اماکن تاریخی و مذهبی
		۱۲- تعداد موزه ها و سینماها
		۱۳- تعداد مارکر آموزشی و آموزش عالی
		۱۴- تعداد مجتمع‌های تجاری
		۱۵- تعداد پارک‌ها

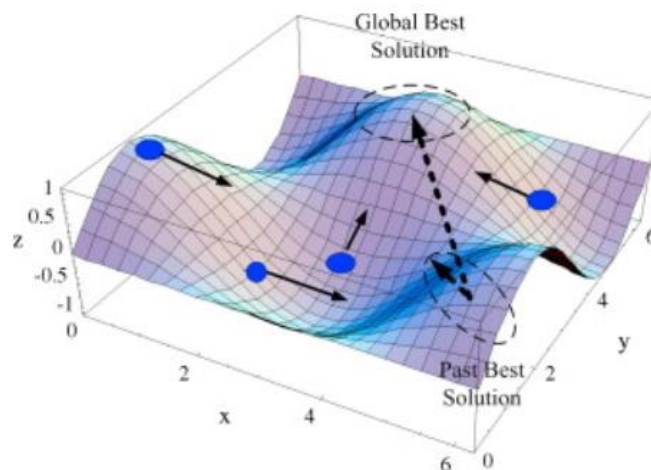
نورائی و ستاری، ۱۳۹۶: ۵۰

که برای ارزیابی خوب یا نامناسب بودن یک نقطه برای فرود مورد بررسی قرار می‌گیرند، شرایط بقایی هستند که در یک نقطه، برای بقا وجود خواهند داشت. از جمله این موارد، بیشینه بودن منابع غذایی و کمینه بودن خطر وجود شکارچیان است که پیش‌تر نیز به آن‌ها اشاره شد. مسئله پیدا کردن بهترین نقطه برای فرود، یک مسئله بهینه‌سازی بشمار می‌رود. گروه، ازدحام یا گله باید بهترین نقطه فرود، برای مثال طول و عرض جغرافیایی را، به منظور بیشینه کردن شرایط بقای اعضای خود تعیین کند. برای انجام این کار، هر پرنده‌ای ضمن پرواز، به جستجوی نقطه مناسب فرود می‌پردازد و نقاط گوناگون را از جهت معیارهای بقای گوناگون مورد ارزیابی قرار می‌دهد تا بهترین منطقه برای فرود را پیدا کند و این کار تا زمانی انجام می‌شود که بهترین منطقه برای فرود، توسط کل ازدحام مشخص شود.

در این بین از جهت بررسی وضع موجود و نیز اولویت‌بندی شاخص‌های ۱۵ گانه در سه بخش (تسهیلات اقامت و پذیرایی، زیرساخت حمل و نقل و فضای رویداد) از روش بهینه سازی ازدحام اولویت بندی شدند و در ادامه نیز با استفاده از فرایند تحلیل آنالیز شبکه (Network Analys) در محیط نرم‌افزار ArcGis، بررسی وضعیت مناطق ۱۱ گانه شهر شیراز از محیط (Spatial Analys) در محیط نرم‌افزار ArcGis استفاده شده است.

روش بهینه سازی ازدحام

پژوهش‌هایی که از سال ۱۹۹۰ پیرامون رفتار پرندگان انجام شد، حاکی از آن است که همه پرندگان یک ازدحام (گروه دسته) که به دنبال نقطه خوبی برای فرود هستند، قادر به آن هستند که از بهترین نقطه برای فرود در هنگامی که آن نقطه توسط یکی از اعضای ازدحام پیدا شد، آگاه شوند. ایان ذکر است که معیارهایی

شکل ۲- روش بهینه سازی ازدحام

$$u(t+1) = u(t) + c1 * rand(t) * (pbest(t) - position(t)) + c2 * rand(t) * (gbest(t) - position(t))$$

$$position(t+1) = position(t) + u(t+1)$$

که در مورد شرایط باید گفت که راه‌های زیر موجود است:

- تعداد تکرار معین
- رسیدن به یک شایستگی آستانه
- یک تعداد تکرار که شایستگی تغییر نکند
- راه آخر بر اساس چگالی تجمع اطراف نقطه بهینه است.

بحث و ارائه یافته‌ها

بحث اصلی: تحلیل میزان رویدادمرداری شهر شیراز

با استفاده از روش بهینه سازی ازدحام (PSO)

گام نخست: فرموله سازی مسئله در الگوریتم

تعریف یک راه حل در قالب کروموزوم یکی از مراحل اصلی در بهینه سازی با استفاده از روش GA می‌باشد. در این پژوهش، تعداد ژن در هر کروموزوم، بیان گر تعداد مراکز مورد نیاز بوده و هر ژن مبین یک مرکز برای رویداد می‌باشد. در این بین لازم است بر اساس تحلیل عواملی مانند تسهیلات اقامت و پذیرایی، زیرساخت حمل و نقل فضای رویداد تعریف شود. بنابراین، یک کروموزوم به عنوان یک آرایه ۳ بخشی متشکل از ۱۵ شاخص و زیر شاخص بدون هیچ تکراری تعریف شده است.

در سال ۱۹۹۵ ابرهات و کندی برای نخستین بار PSO به عنوان یک روش جستجوی غیر قطعی برای بهینه‌سازی تابعی مطرح گشت این الگوریتم از حرکت دسته جمعی پرندگان که در پی غذا می‌باشند، الهام گرفته شده‌است. گروهی از پرندگان در فضایی به صورت تصادفی دنبال غذا می‌گردند. تنها یک تکه غذا در فضای مورد جستجو وجود دارد. هر راه حل که به آن یک ذره گفته می‌شود، در الگوریتم معادل یک پرنده در الگوریتم حرکت جمعی پرندگان می‌باشد. هر ذره یک مقدار شایستگی دارد که توسط یک تابع شایستگی محاسبه می‌شود. هر چه ذره در فضای جستجو به هدف (غذا در مدل حرکت پرندگان) نزدیک‌تر باشد، شایستگی بیشتری دارد. همچنین، هر ذره دارای یک سرعت است که هدایت حرکت ذره را بر عهده دارد. هر ذره با دنبال کردن ذرات بهینه در حالت فعلی، به حرکت خود در فضای مسئله ادامه می‌دهد. به این شکل است که گروه از ذرات در آغاز کار به صورت تصادفی به وجود می‌آیند و با به روز کردن نسل‌ها سعی در یافتن راه‌حل بهینه می‌کنند. در هر گام، هر ذره با استفاده از دو بهترین مقدار به روز می‌شود. نخستین مورد، بهترین موقعیتی است که تاکنون ذره موفق به رسیدن به آن شده‌است. موقعیت مذکور شناخته و نگهداری می‌شود که این بهترین مقدار نوسالزی آن ذره نیز گفته می‌شود که آن را با pbest نمایش می‌دهیم. بهترین مقدار دیگری که توسط الگوریتم مورد استفاده قرار می‌گیرد، بهترین موقعیتی است که تا کنون توسط جمعیت ذرات بدست آمده است که آن را gbest می‌گوییم.

جدول ۲- طراحی الگوریتم GA

شاخص	ذره	بهترین تجربه	سطح معنی داری
تعداد هتل	۳۳	۰/۱۴	۰/۰۰۰
تعداد مهمانپذیر	۷۶	۰/۴۵	۰/۰۰۰
تعداد رستوران	۳۶	۰/۶۳	۰/۰۰۰
تعداد پایانه های مسافربری	۷۲	۰/۳۱	۰/۰۰۰
مساحت معابر	۳۸	۰/۵۳	۰/۰۰۰
ایستگاههای اتوبوس	۶۳	۰/۵۲	۰/۰۰۰
تعداد پارکینگ عمومی	۸۶	۰/۰۸	۰/۰۰۰
تعداد فضاهای فرهنگی (فرهنگسرا، سالن اجتماعت و کنفرانس)	۳۹	۰/۴۳	۰/۰۰۰
تعداد کتابخانه	۴۴	۰/۳۷	۰/۰۰۰
تعداد اماکن ورزشی	۳۱	۰/۷۵	۰/۰۰۰
تعداد اماکن تاریخی و مذهبی	۷۳	۰/۳۵	۰/۰۰۰
تعداد موزه ها و سینماها	۳۴	۰/۳۳	۰/۰۰۰
تعداد مراکز آموزشی و آموزش عالی	۵۱	۰/۴۱	۰/۰۰۰
تعداد مجتمع‌های تجاری	۳۵	۰/۱۹	۰/۰۰۰
تعداد پارک‌ها	۴۲	۰/۲۵	۰/۰۰۰

ماخذ نگارندگان، ۱۴۰۰

گام دوم: جست و جوی وضعیت همسایگی

برای تعیین بهترین ذره (منطقه) در هر نسل و قبل از حرکت تمام ذرات، ابتدا جستجوی همسایگی اجرا می‌شود. در این

پژوهش جستجوی همسایگی به این معنا می‌باشد که موقعیت مکانی (مناطق ۱۱ گانه) از نظر میزان برخورداری از شاخص‌های ۱۵ گانه در چه وضعیتی است در اینجا برای مدل سازی این حرکت از عملگر جهش الگوریتم ژنتیک استفاده شده است.

جدول ۳- طراحی الگوریتم GA

شاخص	مجموع شاخص‌های ۱۵ گانه	نرخ جهش	تابع بهینگی	سطح معنی داری
منطقه ۱	۱۴۵	۰/۰۹	۲۴۳۲/۲۳	۰/۰۰۰
منطقه ۲	۱۳۳	۰/۱۱	۲۵۴۳/۲۵	۰/۰۰۰
منطقه ۳	۱۳۲	۰/۱۳	۴۲۱۴/۱۲	۰/۰۰۰
منطقه ۴	۱۳۸	۰/۱۰	۶۵۱۳/۵۴	۰/۰۰۰
منطقه ۵	۲۱۲	۰/۰۹	۴۲۵۶/۶۴	۰/۰۰۰
منطقه ۶	۱۵۴	۰/۰۸	۲۱۶۷/۲۲	۰/۰۰۰
منطقه ۷	۱۵۲	۰/۰۸	۴۵۱۷/۱۴	۰/۰۰۰
منطقه ۸	۱۱۲	۰/۱۲	۷۳۴۱/۵۱	۰/۰۰۰
منطقه ۹	۹۷	۰/۱۲	۳۵۲۲/۹۳	۰/۰۰۰
منطقه ۱۰	۱۳۲	۰/۱۵	۱۳۶۵/۲۱	۰/۰۰۰
منطقه ۱۱	۱۰۸	۰/۰۷	۴۳۱۹/۸۳	۰/۰۰۰

ماخذ نگارندگان، ۱۴۰۰

بنابراین، این داده‌ها را می‌توان برای ارزیابی و صحت مدل سازی الگوریتم‌ها استفاده کرد. مسئله مهم در هنگام استفاده از الگوریتم‌های فراابتکاری انتخاب مقادیر مناسب برای پارامترهای الگوریتم است. از آنجا که راه حل بهینه برای مجموعه داده‌های شبیه سازی شناخته شده است، پس از نتایج بدست آمده از اجراها می‌توان با تغییر پارامترها در اجراهای گوناگون، بهترین ترکیب پارامترها را بدست آورد و پارامترهای سه الگوریتم را کالیبره کرد. نتایج حاصل از اجرای GA در مجموعه داده‌های شبیه سازی با

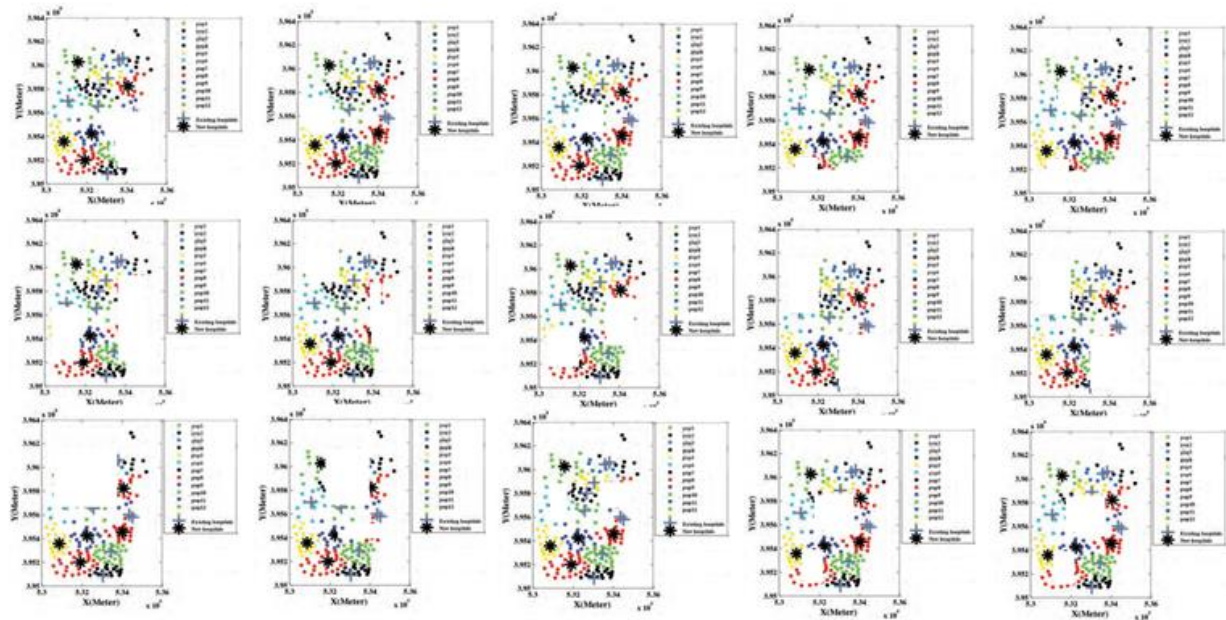
استفاده از پارامترهای گوناگون ارائه شده است. برای پیدا کردن بهترین ارزش برای هر یک از پارامترها، پارامترهای دیگر را ثابت نگه داشته و الگوریتم با مقادیر گوناگون پارامترها اجرا شده است. تغییرات در مقادیر سه پارامتر درصد نخبه گرایی، نرخ جهش و نرخ تقاطع تحت تأثیر زمان اجرا از الگوریتم نمی‌باشد. بنابراین، فاصله بلوک‌ها از مراکز به عنوان معیارهای اصلی برای اندازه گیری و کالیبراسیون پارامترهای الگوریتم‌ها در نظر گرفته شده است.

جدول ۴- کالیبره کردن پارامترهای الگوریتم HPSO با روش سعی و خطا

شاخص	تعداد اجرا	درصد حرکت اینرسی	تعداد ژن از تجربه شخصی	زمان اجرا
تعداد هتل	۹۸	۱۲	۲	۲/۱۱
تعداد مهمانپذیر	۸۷	۱۳	۲	۲/۳۴
تعداد رستوران	۶۷	۱۴	۲	۲/۴۵
تعداد پایانه‌های مسافربری	۶۹	۱۲	۲	۲/۲۴
مساحت معابر	۵۹	۱۳	۲	۲/۵۲
ایستگاه‌های اتوبوس	۶۰	۱۲	۲	۲/۶۴
تعداد پارکینگ عمومی	۵۹	۱۲	۲	۲/۲۵
تعداد فضاهای فرهنگی (فرهنگسرا، سالن اجتماعات و کنفرانس)	۸۳	۱۱	۲	۲/۲۲
تعداد کتابخانه	۷۱	۱۲	۲	۲/۱۴
تعداد اماکن ورزشی	۷۷	۱۲	۲	۲/۴۱
تعداد اماکن تاریخی و مذهبی	۷۸	۱۱	۲	۲/۶۴

۲/۲۷	۲	۱۱	۸۳	تعداد موزه ها و سینماها
۲/۹۴	۳	۱۰	۷۹	تعداد مراکز آموزشی و آموزش عالی
۲/۳۷	۳	۱۱	۶۸	تعداد مجتمع های تجاری
۲/۱۶	۲	۱۳	۵۹	تعداد پارکها

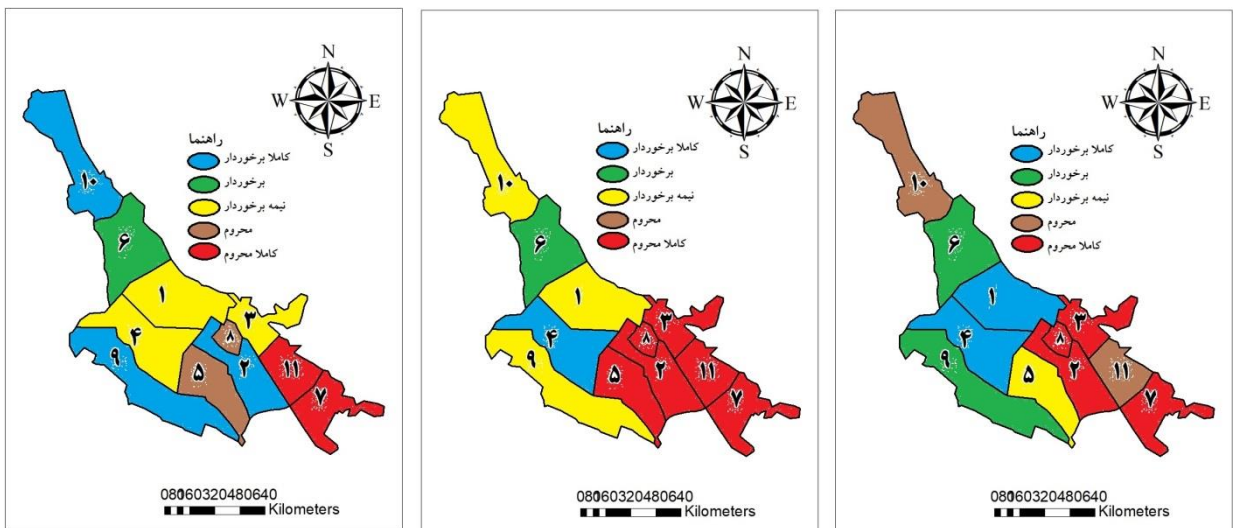
ماخذ نگارندگان، ۱۴۰۰

شکل ۳- نتایج پیاده سازی الگوریتم GA بر روی داده های شبیه سازی

منطقه مورد مطالعه در زمینه تسهیلات اقامت و پذیرایی، زیرساخت حمل و نقل و فضای رویداد وضعیت هر شاخص مشخص شد (شکل ۴).

گام سوم: پیاده سازی الگوریتمها بر روی داده ها در این بخش ابتدا با توجه به پایگاه داده های مکانی مربوط به شهر شیراز و با توجه به ۱۵ شاخص شناسایی شده در سطح ۱۱

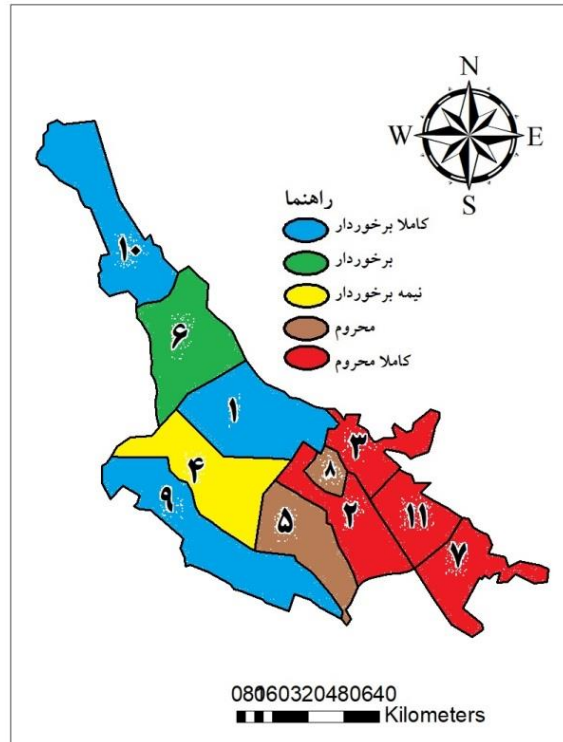

شکل ۵- وضعیت شاخص های مورد مطالعه

وضعیت نهایی رتبه بندی مناطق در دسته بندی شاخص های یاد شده در سطح سه شاخص اصلی به شرح جدول زیر ارائه گردیده است.

گام چهارم: رتبه بندی مناطق از نظر میزان برخورداري از رویدادمداری

در این بخش پس از رتبه بندی مناطق در سطح ۱۵ شاخص مطرح شده در محیط نرم افزار ArcGis مشخص شد. (شکل ۵)

شکل ۵- وضعیت نهایی شاخص های رویدادمداری

جدول ۵- رتبه بندی مناطق مطرح شده

منطقه	تعداد	مناطق	درصد
کاملاً برخوردار	۳	۱-۱۰-۹	۲۷
برخوردار	۱	۶	۹
نیمه برخوردار	۱	۴	۹
محروم	۲	۵-۸	۱۸
کاملاً محروم	۴	۲-۳-۱۱-۷	۴۷
جمع	۱۱	**	۱۰۰٪

می‌دهند همه ساله، بسیاری از شهرهای بزرگ جهان، با هدف بهره‌مندی از مزایای میزبانی از رویدادهایی نظیر المپیک، نمایشگاه‌های بین‌المللی و جام‌های جهانی، با یکدیگر رقابت می‌کنند. هم‌چنین، شهرهای کوچکتر، از رویدادهای فرهنگی و هنری به منظور جذب گردشگر بهره می‌گیرند. با این حال، برگزاری رویدادها فعالیتی جدید نیست، بلکه مطالعات تاریخی نشان می‌دهد که گرامیداشت موقعیت‌های خاص و سفر برای شرکت در یک فستیوال، از گذشته‌های دور رواج داشته است و با جنبه‌های گوناگون فرهنگی، اجتماعی، مذهبی و اقتصاد جوامع

همان‌گونه که مشاهده می‌کنیم ارزش رستری نهایی جهت رتبه بندی مناطق شهر شیراز در شکل ۵ آورده شده است در این نقشه ارزش رتبه‌ای از کاملاً محروم تا کاملاً برخوردار در ۵ طیف تقسیم بندی شده است.

نتیجه‌گیری

رویدادها، پدیده‌های فضایی، موقتی و هدفدار هستند و از آنجا که حاصل تعامل میان مردم، فضا و مدیریت رویدادها هستند، منحصر به فرد بوده و هرکدام تجربه‌های جدید را ارائه

وضعیت محروم و ۴۷ درصد در وضعیت کاملاً محروم بودند. نتایج تفکیک رتبه‌بندی مناطق نشان داد که بیش از ۶۵ درصد مناطق شهر شیراز یعنی مناطق ۲، ۳، ۵، ۷، ۸ و ۱۱ در وضعیت برخوردار کاملاً محروم و محروم از نظر دسترسی به شاخص های رویداد مداری قرار دارند.

پیشنهادها

- افزایش فرصت‌های کسب و کار، رشد اقتصادی و اشتغال و افزایش سرمایه‌گذاری هر چه بیشتر برای بالا بردن ضریب رویدادمداری اقتصادی مناطق مورد مطالعه.
- برنامه ریزی برای تداوم کسب و کار جهت جلوگیری از اختلال در روند اقتصادی شهر شیراز.
- بالا بردن کیفیت معابر و خیابان‌های محلات مورد مطالعه جهت دسترسی و نیز برای افزایش رویدادمداری آنها.
- ارتقای وضعیت مراکز درمانی و بهداشتی با توجه به فاصله‌ی نسبتاً زیاد آن با وضعیت موجود.
- ایجاد فضاهای آموزشی و ارتقای کیفیت این مراکز به منظور افزایش دسترسی به آنها در محلات محروم از این امکانات.

References

1. Busa, F. (2011). Mega-Events as Catalysts for Urban Transformation, In Shanghai Manual – A Guide for Sustainable Urban Development in the 21st Century (p. CHAPTER 10), United Nations.
2. Cudny, W. (2016). Festivalisation of Urban Spaces, springer. Deng, Y; Poon, S & Chan, E (2016), Planning Mega- Events Bult Legacies- A Case of Expo 2010, Habitat International, 53, 163-177.
3. Colombo, A. (2017). Music festivals and eventfulness, examining eventful cities by event Geners and Policy Agendas. Event Management. 21, 563-573.
4. Getz, D. (2017). Developing a Framework for Sustainable Event Cities, Event Management, 21, 575-591.
5. Getz, D & Page, S. J. (2017). Progress and prospects for event tourism research, Tourism Management, 52, 593-631.
6. Getz, D. (2008). Event Tourism, Definition, Evolution, and research, Tourism Management, 29(3), 403-428.
7. Khakee, A. (1988). Relationship between futures studies and planning, European Journal of Operational Research 33 (1988) 200-211. (In Persian).

عجین شده است این پژوهش با هدف بررسی میزان ورودمداری مناطق شهر شیراز انجام پذیرفت برای بررسی وضع موجود و نیز اولویت‌بندی شاخص‌های ۱۵ گانه در سه بخش (تسهیلات اقامت و پذیرایی، زیرساخت حمل و نقل و فضای رویداد) از روش بهینه سازی ازدحام اولویت بندی شدند و در ادامه نیز با استفاده از فرایند تحلیل آنالیز شبکه (Network Analys) به بررسی وضعیت مناطق ۱۱ گانه شهر شیراز از محیط (Spatial Analys) در محیط نرم‌افزار ArcGis استفاده شده است. نتایج نشان داد در سطح شهر شیراز در سطح شاخص تسهیلات اقامت و پذیرایی مناطق ۷ و ۱۱ کاملاً محروم و مناطق ۲ و ۱۰ و ۹ در وضعیت کاملاً برخوردار بودند، در سطح شاخص زیرساخت حمل و نقل مناطق ۲، ۳، ۵، ۷، ۸ و ۱۱ در وضعیت کاملاً محروم و منطقه ۴ در وضعیت کاملاً برخوردار بود، در سطح شاخص فضای رویداد مناطق ۲، ۳، ۷ و ۸ در وضعیت کاملاً محروم و مناطق ۱ و ۴ در وضعیت کاملاً برخوردار بودند. نتایج تفکیکی وضعیت مناطق شهر شیراز از نظر شاخص‌های رویداد مداری نشان می‌دهد که ۲۷ درصد مناطق در وضعیت کاملاً برخوردار، ۹ درصد در وضعیت برخوردار، ۹ درصد در وضعیت نیمه برخوردار، ۱۸ درصد در

8. Nouraei, H., & Sattari, N. (2017). Analysis of event orientation in 15 areas of Isfahan metropolis with emphasis on event infrastructure, Journal of Fine Arts, Architecture and Urban Planning, Volume 22, Number 4, 56-45. (In Persian).
9. Page, S. J. & Connell, J. (2012). The Routledge Handbook of Events, Routledge, and New York.
10. Pourmohammadi, et al., (2010). Re-engineering the planning process with emphasis on the application of foresight, Quarterly Journal of Geography and Development, No. 20, winter 2010. (In Persian).
11. Ranjbar, E. (2017). Waste Management and Improving the Quality of Urban Space, from the World City to the Iranian City, Arsen Bi-Quarterly, First Year, Issue Two, Fall and Winter 2017, pp. 6 and 7(In Persian).
12. Rabbani, T. (2013). Futurology, a new approach in planning, with emphasis on urban planning, the first national conference on urban planning and architecture over time, Imam Khomeini International University, Qom, Qom(In Persian).

13. Richards, G. & Palmer, R. (2010). *Eventful Cities: Cultural Management and Urban Revitalisation*, Elsevier.
14. Richards, G. (2017). *Eventful cities: Strategies for event-based urban development*, In J. Hannigan, & G. Richards, *The SAGE Handbook of New Urban Studies* (pp. 43-60), SAGE, London.
15. Saed Mocheshi, R. & Rabbani, T. (2013). *An Analysis of the Position of Futurology in Strategic Urban Planning in Iran*, The First National Conference on Urban Management in Horizon 1404, Abhar University of Applied Sciences. (In Persian).
16. Van Aalst, I. & van Melik, R. (2012). *City festivals and urban development: does place matter?* *European Urban and Regional Studies*, 19(2), 195-206.
17. Yousefian, M. (2017). *The Impact of Public Space Events on Improving the Quality of Life of Citizens*, *Arsen Scientific-Bi-Quarterly*, First Year, No. 2, Fall and Winter 2017, pp. 17-13
18. Ziakas, V. & Costa, C. A. (2011). *the Use of an Event Portfolio in Regional Community and Tourism Development: Creating Synergy between Sport and Cultural Events*, *Journal of Sport & Tourism*, 16(2), 149-175.

